

Пісня днів

Іван Ірлявський

Я із долею не примирився,
не журись, моє серце, а грай,
грай про весни та бурі й залийся
молодими піснями украй.
Бачиш — хвилі б'ють море буремним,
знаєш — тяжко минали роки,
а тут дні йдуть неждано таємні,
дні поривів звияжних, палких.
Злі століття виносили присуд,
нас пекла й випікала доба
від Кавказу до срібної Тиси,
не вгавала в степу боротьба.
Не в торнадах, що мчали з усюдів,
гартувався наш помах, наш лет.
Заспіваймо ж про спрагнений трудень,
неспокійних я буднів — поет.